

Рим утвърждава видението — номер четиринадесет

*Отражения на Христос и формирането на образа на звяра:
пророчески паралел в последните дни*

Jeff Pippenger
2024-09-02

Пророческата линия, която определя кога Съединените щати оформят образ на звяра и по образа на звяра, настъпва тогава, когато рогът на протестантизма оформя образа на Христос. Това оформяне е конкретно посочено в Даниил, глава десета, когато Даниил съзерцава причинителното огледало — видението „marah“. Даниил представлява онези, които съзерцават Христос, и като правят това, те отразяват характера на Христос. Сто четиридесет и четирите хиляди, които са представени от Даниил в глава десета, оформят вътре в себе си образа на Христос само когато съзерцават Неговия характер. Чрез съзерцаване те биват преобразени.

Образът на звяра отразява звяра, а образуването на образа на звяра е великото изпитание за Божия народ, чрез което ще бъде решена тяхната вечна участ. Когато протестантските църкви поемат контрола над правителството на Съединените щати, те ще са образували образ на църковно-държавната система, която определя структурата на контрол, използвана от папската власт, преди да ѝ бъде отнета политическата подкрепа. В същия период от време образът на Христос ще бъде произведен в Неговия народ на последните дни. И все пак имаше онези, които бяха с Даниил, но не видяха видението, защото побягнаха от видението. Те не издържаха изпитанието при образуването на образа на звяра, като отказаха да позволят образът на Христос да бъде формиран в тях през времето на изпитанието.

Духовният принцип на отражението се осъществява чрез вглеждане в огледало, което представя Христос, и понеже видението „marah“ е причиняващо видение, образът на Христос в огледалото поражда образа на Христос в човечеството. Буквалното огледало отразява образа на човека, който се оглежда в него, но в духовното приложение на този принцип съществуват променливи, свързани с огледалото. Онези, които са само „слушател на словото, а не изпълнител“, „поглежда себе си и си отива, и начаса забравя какъв е бил“. Те гледат в огледалото и виждат само човечеството.

Другата група, която „не е забравлив слушател, а изпълнител на делото“, вижда Божия закон, вижда Христос в огледалото. Делото е да се разбере, че принципът на отражението има „естествена“ реалност и духовна реалност. Даниил илюстрира онези, които са вършили „делото“, защото в девета и десета глава той илюстрира делото, което произвежда духовния принцип на отражението.

В онези дни аз, Даниил, скърбях три пълни седмици. Не ядох вкусен хляб, нито месо, нито вино влезе в устата ми, нито изобщо се помазах, докато не се изпълниха три цели

седмици. Даниил 10:1, 2.

Гавриил беше дал на Даниил частично тълкуване на видението от осма глава, но Даниил не го беше разбрал изцяло.

И аз, Даниил, примрях и боледувах няколко дни; след това станах и върших царската работа; и бях смаян от видението, но никой не го разбираше. Даниил 8:27.

Сестра Уайт ни осведомява, че Даниил се стремеше да разбере тълкуването на вестта от осмата глава на книгата Даниил, която Гавриил бе донесъл на Даниил в деветата глава.

„С една нова и по-дълбока сериозност Милър продължи изследването на пророчествата, като посвещаваше на изучаването на онова, което сега му се разкриваше като нещо от тъй поразителна важност и всецяло поглъщащ интерес, цели нощи, както и дни. В осмата глава на Даниил той не можеше да открие никаква следа за началната точка на 2300-те дни; ангел Гавриил, макар и да му бе заповядано да направи видението разбираемо за Даниил, му даде само частично обяснение. Когато на пророка бе разкрита във видение страшната гонитба, която щеше да сполети църквата, телесните му сили го напуснаха. Той не можеше да понесе повече и ангелът го остави за известно време. Даниил „припаднах и боледувах няколко дни“. „И се чудех на видението — казва той, — но никой не го разбираше.“

„Но Бог бе заповядал на Своя вестител: „Обясни на този човек видението.“ Тази поръка трябваше да бъде изпълнена. В послушание към нея ангелът, след известно време, се върна при Даниил и каза: „Сега дойдох, за да ти дам мъдрост и разум;“ „затова вникни в думата и разбери видението.“ Даниил 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. Във видението от 8-а глава бе останал необяснен един важен момент, а именно онзи, който се отнасяше до времето — периодът от 2300 денонощия; затова ангелът, подновявайки обяснението си, се спира главно върху въпроса за времето.“ Великата борба, 325.

В десета глава ни се съобщава, че Даниил имаше разбиране за „видението“ и за „нещото“, но Даниил желаше повече светлина, затова насочи сърцето си да придобие това разбиране и пости двадесет и един дни. Като постъпи така, той представлява онези от последните дни, които разбират духовния принцип на отражението, предобразен чрез естествения принцип на отражението. Това разбиране се онагледява чрез техните дела, а техните дела са представени чрез Даниил като търсене на правилно разбиране на Божието пророческо Слово. Явният контраст с онези, които побягнаха от видението, е, че те не търсеха правилно разбиране на Божието пророческо Слово.

Истината на Божието пророческо Слово, която Даниил е представен като жадуващ да разбере, е светлината на последните дни, защото Даниил е прообраз на сто четиридесет и четирите хиляди. Следователно Даниил представлява една категория хора, които се стремят да разберат светлината на Божието пророческо Слово, представена като последното изпитание, преди да се затвори благодатното време. В това отношение именно Откровението на Исус Христос бива разпечатано непосредствено преди затварянето на благодатното време, но то е и изпитанието, представено като образуването на образа на

звяра.

Формирането на образа на звяра пряко определя процеса, чрез който се изгражда образът на звяра. Тази действителност не може да бъде правилно установена, без най-напред да се определи основният предмет на изпита — звярът. Именно звярът установява и определя как се формира образът.

„Но какво е „образът на звяра“? и как ще бъде създаден? Образът се създава от двурогия звяр и е образ на звяра. Той се нарича също и образ на звяра. Следователно, за да узнаем какъв е този образ и как ще бъде създаден, трябва да изследваме характеристиките на самия звяр — папството.“

„Когато ранната църква се поквари, като се отклони от простотата на евангелието и прие езически обреди и обичаи, тя изгуби Духа и силата на Бога; и за да владее над съвестта на народа, потърси подкрепата на светската власт. Резултатът беше папството — църква, която контролираше държавната власт и я използваше, за да прокарва собствените си цели, особено за наказването на „ерес“. За да могат Съединените щати да създадат образ на звяра, религиозната власт трябва дотолкова да контролира гражданското управление, че и държавната власт да бъде използвана от църквата за постигането на нейните собствени цели.“ Великата борба, 443.

За да „научим какъв е образът и как трябва да бъде изграден, трябва да изучим характеристиките на самия звяр — папството.“ Именно звярът установява видението, което е изпитанието на последните дни и което настъпва тъкмо преди да приключи благодатното време. Даниил разбра видението и самото нещо.

В третата година на Кир, царя на Персия, бе открито нещо на Даниил, чието име се наричаше Валтасар; и това нещо беше истинно, но определеното време беше дълго; и той разбра това нещо и имаше разумение за видението. Даниил 10:1.

Видението е видението „macheh“ за две хиляди и триста години. „Нещото“ е еврейската дума „dabar“, означаваща „слово“. Същата дума („dabar“), която е преведена като „нещо“ в първи стих, е преведена като „делото“ в девета глава, двадесет и трети стих.

Да, докато още говорех в молитва, мъжът Гавриил, когото бях видял във видението отначало, понесен в бърз полет, се допря до мене около времето на вечерната жертва. И той ме настави, говори с мене и каза: О, Данииле, сега излязох, за да ти дам разумение и разбиране. В началото на твоите молби излезе повеление, и аз дойдох да ти възвестя; защото си много възлюбен; затова вникни в словото и разбери видението. Даниил 9:21–23.

Гавриил идва при Даниил в отговор на молитвата на Даниил, която е свързана с просветлението, което Даниил бе получил, когато бе разбрал, че се намира в пленничество, представено от разпръсването в Левит двадесет и шеста глава.

В първата година от царуването му аз, Даниил, разбрах от книгите броя на годините, за които беше дошло словото Господне към пророк Еремия, че Той ще изпълни седемдесет

години в запустението на Ерусалим. Даниил 9:2.

Пленът, посочен от Еремия, доведе Даниил до плена на „седемте времена“, записан от Моисей, който беше и „клетва“, и „проклятие“.

Да, целият Израил престъпи Твоя закон, като отстъпи, за да не слуша гласа Ти; затова проклятието се изля върху нас, и клетвата, която е написана в закона на Моисей, Божия слуга, защото съгрешихме против Него. И Той утвърди думите Си, които изговори против нас и против нашите съдии, които ни съдиха, като докара върху нас голямо зло; защото под цялото небе не е ставало такова, каквото стана над Ерусалим. Както е писано в закона на Моисей, цялото това зло дойде върху нас; но ние не отправихме молбата си пред Господа, нашия Бог, за да се отвърнем от беззаконията си и да разберем Твоята истина. Даниил 9:11–13.

Въз основа на двамата свидетели, Йеремия и Моисей, Даниил разбра, че запустението, докарано върху Ерусалим, е „клетвата“ „на Моисей“, която е била „изляна върху“ древния Израил. Сестра Уайт се отнася към свидетелството на Йеремия като към „свидетелства към църквата“, и в това отношение тя определя Йеремия като Духа на пророчеството за последните дни, защото „свидетелствата към църквата“ в последните дни са именно това. Йеремия представлява Духа на пророчеството, а Моисей представлява Библията.

Даниил представя онези от последните дни, които разбират от тези двама свидетели, че са били разпръснати, и които разбират от Библията и Духа на пророчеството, че са били събудени, както и Даниил бе събуден за факта, че той (те) е бил в плен, и че пленът бе представен в Божието пророческо Слово.

Опитността на Божия народ в последните дни е опитността на десетте девиси.

„Притчата за десетте девиси в Матей 25 също илюстрира опита на адвентния народ.“
Великата борба, 393.

Времето на забавянето в притчата за десетте девиси представлява същото пробуждане на Даниил в девета глава. Въз основа на двамата осветени свидетели Даниил осъзна, че целият му живот е изпълнение на едно определено пророчество в Божието Слово. Това пророчество насочи Даниил към средството за изцеление, което беше необходимо, ако Даниил щеше да бъде приготвен за онова, което предстоеше да му се случи в самата следваща глава. По същия начин, когато милеритите изпълниха притчата за десетте девиси, и те трябваше да бъдат пробудени за факта, че първото разочарование и забавяне ги бяха довели до заспиване. Всички пророци представят последните дни.

Пробуждането на Данаил и милеритите са двама свидетели за пробуждането на сто четиридесет и четирите хиляди в последните дни.

„Исус и цялото небесно войнство гледаха със съчувствие и любов на онези, които със сладостно очакване копнееха да видят Онзи, Когото душите им обичаха. Ангели се носеха около тях, за да ги подкрепят в часа на тяхното изпитание. Онези, които бяха пренебрегнали да приемат небесната вест, бяха оставени в тъмнина и Божият гняв се

разпали против тях, защото не пожелаха да приемат светлината, която Той им бе изпратил от небето. Тези верни, разочаровани люде, които не можеха да разберат защо техният Господ не дойде, не бяха оставени в тъмнина. Отново те бяха насочени към своите Библии, за да изследват пророческите периоди. Ръката на Господа бе отстранена от числата и грешката бе обяснена. Те видяха, че пророческите периоди достигат до 1844 година и че същите доказателства, които бяха представили, за да покажат, че пророческите периоди завършват през 1843 година, доказваха, че те приключват през 1844 година. Светлина от Божието Слово озари тяхното положение и те откриха време на забавяне — „Ако и да се забави [видението], чакай го.“ В любовта си към незабавното идване на Христос те бяха пренебрегнали забавянето на видението, което трябваше да разкрие истински чакащите. Отново те имаха определен момент от време. Но видях, че мнозина от тях не можеха да се издигнат над тежкото си разочарование, за да притежават онази степен на ревност и енергия, която бе отличавала вярата им през 1843 година.“ Ранни писания, 236.

В изпълнение на притчата милеритите „бяха пренебрегнали забавянето на видението“, но „отново“ бяха „поведени към своите Библии, за да изследват пророческите периоди. Ръката на Господа беше отстранена от числата и грешката беше обяснена.“ Даниил беше насочен към Библията и „ръката на Господа“ беше отстранена от „пророческите периоди“; и когато Даниил, като изпълнител, а не само слушател, чрез дейна вяра доказа, че е разбрал вестта на Еремия и Мойсей, като изпълни дадените в Левит двадесет и шеста глава наставления, както и средството за изцеление и разрешението на разпръснатото състояние на Божия народ, тогава на Даниил беше дадено „обяснението“.

Когато сто четиридесет и четирите хиляди изпълнят времето на забавянето от притчата в неговото окончателно и най-съвършено изпълнение в последните дни, те ще сторят това в период от време, когато „образуването на образа на звяра“ е тяхното велико изпитание.

Ще продължим тези размишления в следващата статия.

„А когато плодът узрее, веднага праща сърпа, защото жетвата е дошла.“ Христос очаква с пламенно желание явяването на Самия Себе Си в Своята църква. Когато характерът на Христос бъде съвършено възпроизведен в Неговия народ, тогава Той ще дойде, за да ги вземе като Свои.“ Притчи Христови, 69.

„Светът е обгърнат от мрака на погрешното разбиране за Бога. Хората губят познанието си за Неговия характер. Той е бил неразбран и погрешно тълкуван. В това време трябва да бъде прогласена вест от Бога — вест, просветляваща чрез влиянието си и спасителна чрез силата си. Неговият характер трябва да бъде направен известен. В мрака на света трябва да бъде изляна светлината на Неговата слава — светлината на Неговата доброта, милост и истина.

„Това е делото, очертано от пророк Исаия в думите: „О, Йерусалиме, който благовестиш, издигни гласа си със сила; издигни го, не бой се; кажи на градовете на Юда: Ето вашия Бог! Ето, Господ Бог ще дойде със силна ръка, и мишцата Му ще владее за Него; ето, наградата Му е с Него, и делото Му е пред Него.“ Исаия 40:9, 10.

„Онези, които очакват идването на Младоженеца, трябва да кажат на хората: „Ето вашия Бог.“ Последните лъчи на милостива светлина, последната вест на милост, която трябва да бъде дадена на света, е откровение на Неговия любящ характер. Божиите чеда трябва да изявят Неговата слава. В собствения си живот и характер те трябва да разкрият какво е извършила за тях Божията благодат.“ Христовите притчи, 415.